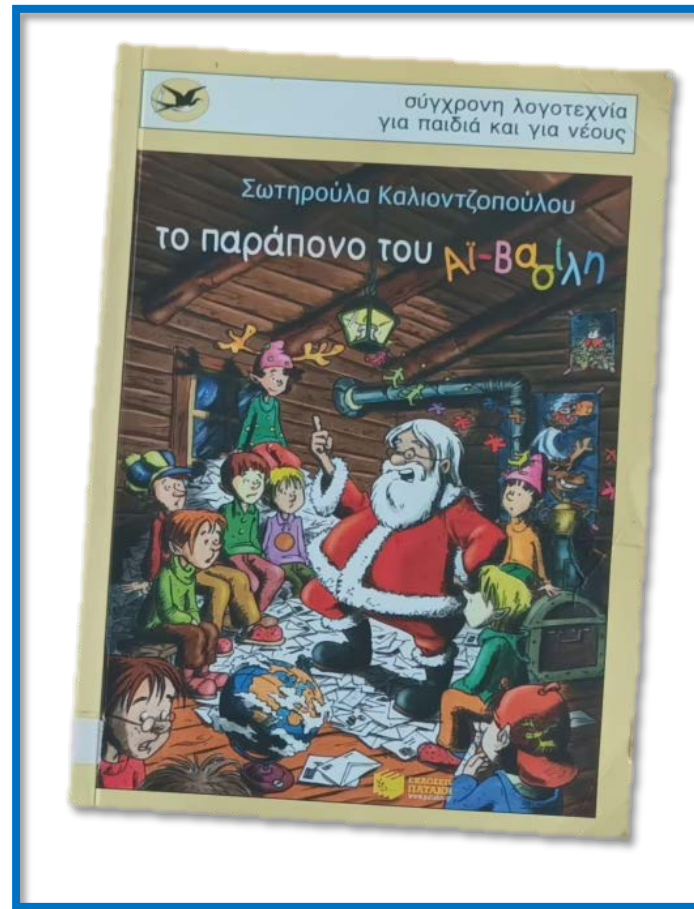

Το παράπονο του Αϊ-Βασίλη

Σωτηρούλα Καλιοντζοπούλου

Καيسάρεια, 1η Δεκεμβρίου

Αγαπητά μου παιδιά,

Φέτος είμαι πολύ, μα πάρα πολύ στενοχωρημένος και πικραμένος. Και ξέρετε γιατί; Εκατοντάδες, χρόνια τώρα έρχομαι κάθε Πρωτοχρονιά και φέρνω στο καθένα σας ό,τι δώρο μου ζήτησε. Κι όλα αυτά τα χρόνια, αφού πάρετε τα δώρα σας, κανένα, ούτε ένα από σας, δε σκέφτηκε να μου στείλει έστω μια μικρή κάρτα μ' ένα σκέτο «Ευχαριστώ, Άγιε Βασίλη». Όλοι μόνο να ζητάτε ξέρετε, και μετά με ξεχνάτε για έναν ολόκληρο χρόνο.

Αμάν πια! Βαρέθηκα! Μπάφιασα! Αθανάχτησα! Κουράστηκα!

Γι' αυτό κι εγώ θα κάνω απεργία. Ναι, ναι, καλά διαβάσατε: ΑΠΕΡΓΙΑ!!! Όπως, απ' ό,τι έχω δει στις εφημερίδες, κάνουν οι δάσκαλοί σας, και εσείς τρίβετε τα χέρια σας από χαρά που αντί για διαβάσματα θα το ρίξετε στο παιχνίδι. Ή όπως κάνουν οι σκουπιδιάρηδες στις πόλεις σας, και οι γάτες ξερογλείφουν τα μουστάκια τους για το γενναίο τσιμπούσι που τις περιμένει στους ξεχειλούς σκουπιδοτενεκέδες. Ή όπως κάνουν οι οδηγοί των λεωφορείων, των τρόλεϊ και των τρένων, και καμπόσοι μεγάλοι βρίσκουν ευκαιρία να κάνουν κοπάνα από τη δουλειά τους,

επειδή, τάχα, δεν έχουν τρόπο να μετακινηθούν.

Μην περιμένετε λοιπόν φέτος να σας φέρω τα δώρα που μου ζητήσατε. Σας το ξαναλέω για να το χωνέψετε καλά καλά:

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΝΕΙ ΑΠΕΡΓΙΑ!

Μη νομίζετε, πάντως, ότι δε θα έρθω. Θα έρθω και θα παραέρθω. Όχι όμως για να φέρω δώρα, αλλά για να πάρω αυτά που θα μου κάνετε εσείς. Ναι, σωστά το διαβάσατε: ΝΑ ΠΑΡΩ! Τι στο καλό, δεν αξίζω κι εγώ, μια φορά στα χίλια χρόνια, μερικά δωράκια;

Έτσι, σας γράφω αυτό το γράμμα από νωρίς, για να προλάβετε να ετοιμαστείτε. Βάλτε το μυαλό σας να δουλέψει και φροντίστε να μου αφήσετε το δώρο σας μπροστά στην εξώπορτα του σπιτιού σας. Άπαπα! Μην κάνετε κανένα αστείο και ακουμπήσετε το δώρο κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο ή μπροστά στο τζάκι. Μια και κάνω απεργία, δεν έχω σκοπό να κοφομεσιαστώ ανεβοκατεβαίνοντας σε καμινάδες και σκαρφαλώνοντας σε περβάζια.

Λοιπόν, Καλή Πρωτοχρονιά και Καλή Χρονιά και περιμένω τα δώρα μου.

Ο πολύ θυμωμένος και πολύ παραπονεμένος
Άγιος Βασίλης

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

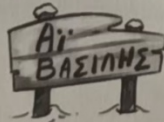
Αγαπητοί γονείς,

Όταν αποφάσισα να απεργήσω και έστειλα εκείνο το γράμμα στα παιδιά, δε σκέφτηκα ούτε στιγμή ότι εσείς οι μεγάλοι είσατε τόσο ανευκέφαλοι και τόσο επιπόλαιοι. Όχι μόνο βρήκατε για μια ακόμα φορά την ευκαιρία να το ρίξετε στις συγκεντρώσεις και τις αερολογίες, αλλά προσπαθήσατε από πάνω να με ριζιλέψετε στα μάτια των παιδιών και να μου στερήσετε την αγάπη τους.

Φτου σας και ντροπή σας!

Όυτε μια στιγμή δε σταθήκατε να σκεφτείτε γιατί αποφάσισα να απεργήσω. Δε σας πέρασε στιγμή από το μυαλό ότι ίσως ήθελα, ας πούμε, να μάθω στα παιδιά ότι πρέπει όχι μόνο να παίρνουν αλλά και να δίνουν; Ή ότι, όταν κάποιος μας χαρίζει κάτι, δεν το κάνει επειδή είναι υποχρεωμένος αλλά επειδή το θέλει; Μπα! Εσείς το μυαλό σας το έχετε μόνο στην πολιτική, στις κομπίνες και στις σκοτεινές συνωμοσίες.

Τέλος πάντων. Επειδή, παρά τα μεγαλίστικα καμώματά σας, αυτό που μ' ενδιαφέρει

πάνω απ' όλα είναι η χαρά και η ευτυχία των μικρών μου φίλων, αποφάσισα να αναστείλω την απεργία μου.

Αυτή τη χρονιά, όμως, επειδή οι μέρες πέρασαν και δε με παίρνει ο χρόνος, δε θα μοιράσω τα δώρα μου στα παιδιά όπως πάντα. Ούτε θα τους φέρω τα δώρα που μου ζήτησαν, αλλά ένα συμβολικό δωράκι στο καθένα, για να θυμούνται ότι ο Άγιος Βασίλης πάντα τα αγαπάει και πάντα τα σκέφτεται.

Θα πρέπει, λοιπόν, να λύσετε κάνα δυο αινίγματα και γρίφους, που θα σας φανερώσουν πού και πώς θα πάρουν τα παιδιά τα δώρα τους την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Κι αν δεν τα καταφέρετε, ζητήστε από τα ίδια τα παιδιά να σας βοηθήσουν. Πάντα οι μικροί ξέρουν κάτι παραπάνω από τους μεγάλους.

Α, και μην ξεχνιόμαστε! Τα δώρα που ζήτησα από τους μικρούς μου φίλους θα περάσω να τα πάρω έτσι κι αλλιώς. Ας φροντίσουν λοιπόν να τα αφήσουν εκεί όπου θα πάρουν το δικό τους δώρο.

Χρόνια πολλά σε όλους σας
και του χρόνου με περισσότερα μυαλά
και περισσότερα δώρα
Άγιος Βασίλης

Πριν καλά καλά τελειώσουν οι εκφωνητές το διάβασμα, τα πάρκα, οι πλατείες, όλοι οι πολυσύχναστοι χώροι, και κυρίως τα μέρη όπου είχαν οργανωθεί αντι-αγιοβασιλιάτικες συγκεντρώσεις, γέμισαν προκηρύξεις.

Οι βοηθοί του Αϊ-Βασίλη, αφού άδειασε ο καθένας το σακιδιό του στο χώρο που είχε αναλάβει, κάθισαν παράμερα και παρακολουθούσαν χαμογελώντας πονηρά τον κόσμο να μαζεύει τα χαρτιά από κάτω, να τα διαβάξει και μετά να ξύνει με απορία το κεφάλι του.

Μα τι έγραφαν, τέλος πάντων, αυτές οι σκορπισμένες προκηρύξεις;

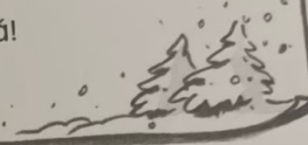
Σε μία ήταν τυπωμένο το παρακάτω ποιηματάκι:

Λες να έχω κοιμηθεί,
Θταν έρθει να με δει;
Υπνος ήες να μ' έχει πάρει,
Να κοιμάμαι σαν μοσχάρι;
Αχ, καλέ μου Αϊ-Βασίλη,
Που 'μαστε οι πρώτοι φίλοι,
Αν κοιμήθηκα βαθιά,
Ρίξε μου καμιά τσιμπία
Και καμιά καρπαζιά!

Σε μία άλλη ήταν γραμμένο το εξής αίνιγμα:

Υπάρχουν για παιδιά και για μεγάλους,
τα παιδιά όμως δεν κάνει να πάνε στον μεγάλων,
ενώ οι μεγάλοι πάνε με τα παιδιά στα δικά τους
και γίνονται κι εκείνοι παιδιά!
Τι είναι;

Και η τρίτη έλεγε:

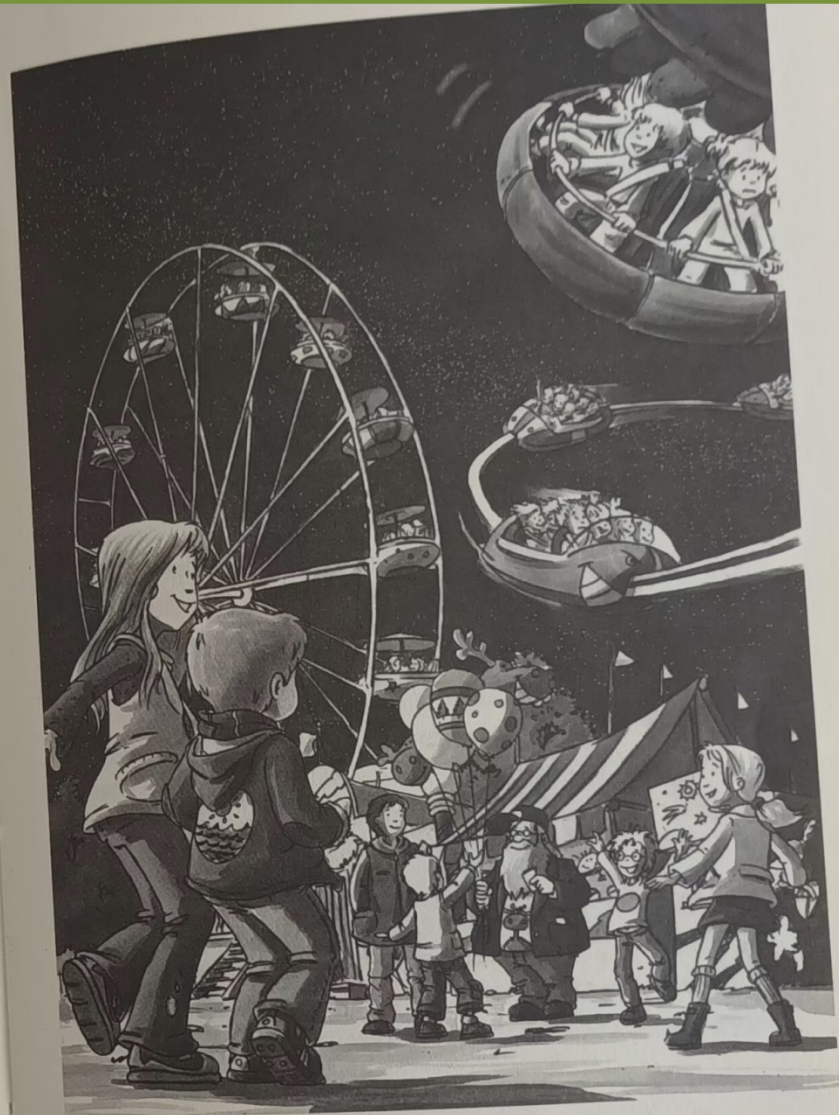
Αν θέλεις να πάρεις το δώρο σου,
βάθε στη σωστή σειρά τα κεφαλαία γράμματα,
για να μάθεις πού θα το βρεις.
ΦΗΒΟΚΨΑΩΓΔΙΧΖΙΑΕΡΠΜΛΡ

Παραμονή Πρωτοχρονιάς

ΣΙΓΟΥΡΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, αν και άγιος, δε θα μπορούσε να πάρει καλύτερη εκδίκηση από τους γονείς που είχαν προσπαθήσει να τον ρεζιλέψουν στα μάτια των παιδιών. Και σίγουρα τα παιδιά δε θα ξανάβρισκαν εύκολα τέτοια χρυσή ευκαιρία να τους γίνει ένα χατίρι για το οποίο παρακαλούσαν κάθε τόσο. Αχ, και πόσο δίκιο είχε ο Αϊ-Βασίλης! Γιατί, τελικά, ενώ οι μεγάλοι διάβαζαν και ξαναδιάβαζαν τις προκηρύξεις προσπαθώντας να καταλάβουν, λες και ήταν γραμμένες στα κινέζικα, τα παιδιά έλυσαν στο πι και φι ποιήματα, αινίγματα και γρίφους. Έτσι, μόλις ξημέρωσε η παραμονή της Πρωτοχρονιάς, σε όλα τα σπίτια άρχισαν τα αιώνια παρακάλια από τα παιδιά και οι αιώνιες αντιρρήσεις από τους γονείς.

- Μπαμπά, θα με πας στην παιδική χαρά;
- Τι λες, παιδάκι μου, παλάβωσες; Πού ακούστηκε παιδική χαρά μες στο καταχείμωνο.
- Και το δώρο του Αϊ-Βασίλη;
- Σιγά μην αφήσει δώρα για όλα τα παιδιά στην παιδική χαρά.

– Πάμε και θα δούμε.

Η:

– Μαμά, θα με πας στο λούνα παρκ;

– Παραμονιάτικα; Ούτε να το συζητάς. Πνίγομαι στη δουλειά.

– Και το δώρο του Αϊ-Βασίλη;

– Χμ... καλά... θα δούμε.

Η:

– Δε μου λες, βρε κορίτσι μου, είσαι σίγουρη ότι παίζουν τα παιδικά θέατρα τέτοια μέρα;

– Μα αφού το είπε ο Άγιος Βασίλης.

– Τέλος πάντων, θα τηλεφωνήσω και θα ρωτήσω. Αν είναι ανοιχτά σήμερα και αν έχουν παράσταση το μεσημέρι, θα πάμε.

Έτσι, θέλοντας και μη, την παραμονή εκείνης της Πρωτοχρονιάς οι γονείς πήραν για άλλη μια φορά τα παιδιά τους από το χέρι και βγήκαν στους δρόμους. Αλλά όχι για διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας αυτή τη φορά. Στα παιδικά θέατρα δεν έπεφτε καρφίτσα. Τα αλογάκια, οι ρόδες και τα τρενάκια στα λούνα παρκ κόντευαν να σπάσουν από το βάρος. Στις παιδικές χαρές τα πιτσιρίκια στεκόντουσαν στην ουρά και περίμεναν τη σειρά τους για να κάνουν κούνια, τραμπάλα ή τσουλήθρα. Όσο για τα δώρα, στην είσοδο κάθε λούνα παρκ και κάθε θεάτρου στεκόταν ένας χοντρούλος κύριος που τους έλεγε ότι δε χρειαζόταν να πληρώσουν εισιτήριο, ενώ στην είσοδο κάθε παιδικής χαράς καθόταν ένας κα-

στανάς και μοίραζε κάστανα. Κι όταν πια έμπαιναν μέσα, έβλεπαν κάτι μυστηριώδεις τύπους –άλλον μπουκωμένο, άλλον με μάτια μισόκλειστα, άλλον με τις μύξες να του τρέχουν ως το σαγόνι, άλλον να πηδάει σαν χαζοχαρούμενος και πάει λέγοντας– να μοιράζουν σοκολάτες, καραμέλες, μπαλόνια, βιβλία, μπάλες και άλλα μικροπράγματα.

Μέχρι το απόγευμα γινόταν πανζουρλισμός. Κι όταν πια οι γονείς κατάφεραν να ξεκολλήσουν τα βλαστάκια τους για να γυρίσουν στο σπίτι, τα περισσότερα παιδάκια άφηναν και κάτι πίσω τους. Έτσι, ενώ ο Άγιος Βασίλης σκεφτόταν ότι ήταν καιρός να αγοράσει καινούρια φορεσιά, βρέθηκε με σκούφους, κασκόλ, μπότες, ζώνες και ζακέτες που θα του έφταναν για όλη του τη ζωή. Άσε πια τα αυτοκινητάκια, τα γκέμ μπόι, τα παζλ, τις κούκλες, τα στρατιωτάκια και τα γλυκά!

Και του χρόνου!

— **Α**Ε ΜΑΣ ΛΕΣ, αφεντικό, αυτό το βιολί θα έχουμε από δω και πέρα κάθε χρόνο; τον ρώτησαν οι βοηθοί του μ' ένα στόμα, όταν γύρισαν στο σπίτι και ξεφόρτωσαν από τα σακούλια τους τα δώρα του Αϊ-Βασίλη. Θα πηγαινοερχόμαστε φορτωμένοι συνέχεια σαν τα γαϊδούρια;

— Α, για κάντε μου τη χάρη και μην αυθαδιάζετε. Μέχρι του χρόνου έχουμε καιρό για να αποφασίσουμε. Τι στην ευχή, δε σας φτάνουν έντεκα ολόκληροι μήνες να ξεκουραστείτε; Άντε, πηγαίνετε τώρα για ύπνο, γιατί, για να λέμε την αλήθεια, κουραστήκατε λίγο παραπάνω φέτος.

— Δεν ξέρω τι θα κάνετε οι υπόλοιποι, δήλωσε ο Τεμπελχανάς, αλλά εγώ θα ρίξω τις ξάπλες και τους ύπνους της ζωής μου για κάνα μήνα.

Και πραγματικά, μπορεί να κοιμόντουσαν όλοι για κάνα μήνα, αν μετά από μια βδομάδα...

— Τριακόσιες τριάντα δύο χιλιάδες ένα. Γιούπι!

Ο Κλάψας πετάχτηκε επάνω λαχταρισμένος κι έβαλε τα κλάματα.

— Τριακόσιες τριάντα δύο χιλιάδες δύο. Γιούχου!
— Αμάν πια, τι φασαρία είναι αυτή; μουρμούρισε ο Μουρμούρας κάτω από τα σκεπάσματα.
— Τριακόσιες τριάντα δύο χιλιάδες τρία. Ζήτω!
— Τι τρέχει, πάρτι έχουμε; φώναξε ο Σπίθας και τινάχτηκε σαν ελατήριο από το κρεβάτι.

Ήθελαν δεν ήθελαν, λοιπόν, οι γνωστοί μας βοηθοί του Αϊ-Βασίλη —ξέρετε τώρα: ο Τσίμπλας, ο Πονηρούλης, ο Μύξης, ο Τεμπελχανάς, ο Κλάψας, ο Λιχούδης, ο Παλαβιάρης, ο Μουρμούρας, ο Σπίθας και ο Μπούρδας— σηκώθηκαν και, σπρώχνοντας ο ένας τον άλλο στο διάδρομο, μπήκαν στο σαλόνι.

Κι εκεί, φρενάροντας απότομα, έμειναν, για μια ακόμα φορά, να παρακολουθούν τη σκηνή που εκτυλισσόταν μπροστά στα μάτια τους με στόμα ορθάνοιχτο και να αναρωτιούνται τι λογιά βάσανα τους περίμεναν αυτή τη φορά.

— Τριακόσιες τριάντα δύο χιλιάδες τέσσερα. Ζήτω! Μπράβο! Γιούχου!

Ο Άγιος Βασίλης, με πρόσωπο κατακόκκινο, με μάτια που άστραφταν από χαρά και μ' ένα τεράστιο χαμόγελο στα χείλη, καθόταν κατάχαμα, περιτριγυρισμένος από σωρούς με γράμματα.

Οι βοηθοί του, χωρίς να βγάλουν άχνα, άρχισαν να παίρνουν ένα γράμμα ο καθένας από το σωρό και να το διαβάζουν.

Αλήθεια, τι έλεγαν αυτά τα γράμματα και οι βοηθοί, μόλις τέλειωναν το διάβασμα, έσκαγαν στα γέλια;

ΆΓΙΕ ΒΑΣΙΛΗ
είσαι και ο Πρώτος!
Μαρίνος

Άγιε Βασίλη
ε αγάπη σου να
δα σου το δώρο από
δω μια ώρα αργότερα

Τοπο, τι φοβερή ιδέα
ήταν αυτή, Άγιε μου Βασίλη!
Μόνος σου τη σκέφτηκες
ή σου την είχε κανένα
παιδί;

ΕΝΤΙΔΑ

ΆΓΙΕ ΜΟΥ ΒΑΣΙΛΗ
ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΒΙΖΙΝ
ΣΤΙ ΣΕΝΑ. ΑΡΤΕΜΗ

Άγιε μου Βασίλη,
είσαι ο καλύτερός μου
φιγος. Τον χρόνο που
θα έχω πιο σκληρά γούρα
θα σου πάρω ένα ωραίο
σταχιν σαν το δικό μου

Μαργαρίτα

ΆΓΙΕ ΒΑΣΙΛΗ
Αγαπώ πολύ τον χρόνο που
θα σου πάρω ένα ωραίο
σταχιν σαν το δικό μου

Άγιε Βασίλη
είσαι ο καλύτερός μου
φιγος. Τον χρόνο που
θα έχω πιο σκληρά γούρα
θα σου πάρω ένα ωραίο
σταχιν σαν το δικό μου

Άγιε Βασίλη είμαι
εφτά χρονών και σου
άρησα για δύο την
πιπίδα μου. Είναι πολύ
γύστημη, αλλά πρέπει
να την κόψω. Θα μου
την ξαναδώσεις του
χρόνου αν τη χροαστώ,
Φώτης

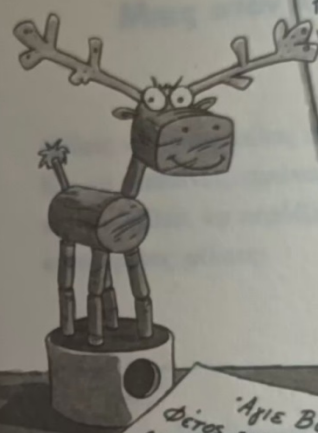
Άγιε Βασίλη, η μαμά μου
μου πήρε την κουκιά που
σου είχα ζητήσει αλλά στο
θέατρο μου άρεσε πολύ
τιο παύ. Μάρθα

Άγιε Βασίλη
δώρα μου έκανες το
πέρασα να πάω στο ζαϊν
τη βέρα και να τιν
παπρευτώ.
Χρήστος

Άγιε Βασίλη συνονόματε,
μετά από τέτοιο σούπερ δώρο,
δεν θέλω να ευχαριστήσω
τα θωριά; Σί, ευχαριστώ
θώρα σου
ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.

Επειδή κατάλαβα ότι σου
αρέσουν τα αστεία σου
έδωκα για δώρο και για
πίπες ο μπαμπάς μου στη
συγκέντρωση της ΣΑ.Χ.Α.
Πάικα δεν έχει
Τολυζώνη

Άγιε Βασίλη ποτέ
μα δε θα πιστέψω
τους μεγάλους όταν σε
κατηγορούν. Έβρα

Λες να έχω κοιμηθεί,
Όταν έρθει να με δει,
Υπνος λες να μ' έχει πάρει,
Να κοιμάμαι σαν μισχάρι;
Αχ, καλέ μου Αι-Βασίδη,
Που 'μαστε οι πρώτοι φίλοι,
Αν κοιμήθηκα βαθιά,
Ρίξε μου καμιά τομπιά
Και καμιά καρπαζιά!

αίνιγμα

Το παράνομο του
Αι-Βασίδη

αίνιγμα

Αν θέλεις να πάρεις το δώρο σου, βάλε στη σωστή σειρά
τα κεφαλαία γράμματα, για να μάθεις πού θα το βρεις.

ΦΗΒΟΚΣΦΑΩΓΔΔΙΧΖΙΑΕΡΤΜΑΛΡ

αίνιγμα

Υπάρχουν για παιδιά και για μεγάλους, τα παιδιά όμως
δεν κάνει να πάνε στον μεγάλων, ενώ οι μεγάλοι πάνε με
τα παιδιά στα δικά τους και γίνονται κι εκείνοι παιδιά!

Τι είναι;